

established infrastructure for family vacations a priori will find themselves in more favorable conditions at the initial stage of the return of the tourism industry to normal functioning. The article describes, in particular, a description of a family-friendly leisure infrastructure in Catalonia as an example of a potentially «breakthrough» tool in rebuilding the industry.

Key words: international tourism, pandemic 2020, industry crisis, family tourism.

REFERENCES

1. Borushchak, M. (2006). Problemy formuvannya stratehii rozvytku turystychnykh rehioniv: mjnihrafiiya. L'viv: IRD NAN Ukrainy, 288 p.
2. Vasylenko, V. O., Tkachenko, T. I. (2012). Konkurentnospromozhnist' pidpriemstv u sferi turystychnoho biznesu: navch. posib. Kyiv: Osvita Ukrainy, 508 p.
3. Dyadechko, L. P. (2007). Ekonomika turystychnoho biznesu: navch. posib. Kyiv: TSUL, 224 s.
4. Kudla, N. Y. (2015). Upravlinnya yakisty v turyzmi: pidruchnyk. Kyiv: TSUL, 328 s.
5. Mal's'ka, M. P., Antonyuk, N. V., Hanych, N. M. (2008). Mizhnarodnyi turyzm I sfera posluh: pidruchnyk. Kyiv: Znannya. 661 p.
6. Tkachenko, T. I. (2009). Stalyi rozvytok turyzmu: teoriya, metodolohiya, realiyi biznesu: monohrafiiya. 2-he vyd. vypravl. ta dop. Kyiv: KNTEU, 2009. 463 p.
7. Francis Fukuyama. The end of history and the last man. *Free Press*, 1992, 415 p.
8. Nye, S. J. (2004). *Soft Power. The Means to Success in World Politics*. New York: Public Affairs, 192 p.
9. Orlov, Y. B., Abelynskaite, V. E. (2018). Transnatsional'naya industriya otdyha i sovremennoye gosudarstvo. *Kontury hlobal'nykh transformatsiy: politika, ekonomika, pravo*, 11, 122–138.
10. World Tourism Barometer. *UNWTO*, 2020, January, Issue 1, 48 p.
11. Working in Tourism in Barcelona Opens Doors to the World. URL: <https://www.welcometothejungle.com/en/articles/working-in-tourism-in-barcelona-opens-doors-to-the-world>
12. Tourism of Barcelona, Catalonia. URL: <https://euromonitor.com/barcelona-overtourism>
13. The most fun family activities in Costa Brava. URL: <https://www.spain-holiday.com/Costa-Brava/articles/most-fun-family-activities-costa-brava>
14. Kids & family in Catalonia. URL: <https://www.spain-holiday.com/Catalonia/articles/c/kids-family>
15. Barcelona city guide. URL: https://www.barcelona.com/barcelona_city_guide/catalonia
16. Park Adventure in Catalonia. URL: <https://costabravaparcaventura.com/en/park-adventure-platja-daro>
17. Bienvenidos a Go Kart. URL: <https://www.circuitoracingcrosscostabrava.com/home-page-uk>

УДК 327(100):616.98

Костюк Дарина,

студентка 4 курсу факультету міжнародних відносин
Східноєвропейського університету імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна.

Daryna.Kostiuk2016@eenu.edu.ua;

Чулаєвська Вікторія,

студентка 5 курсу факультету міжнародних відносин
Східноєвропейського університету імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна.

Chulaievskaya.viktoria@eenu.edu.ua

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ В РАМКАХ COVID-19. ЩО БУДЕ ПІСЛЯ ПАНДЕМІЇ?

У статті розглянуто вплив коронавірусу COVID-19 на міжнародні відносини. Охарактеризовано стан світової політики до епідемії та після її початку. Проаналізовано загальні тенденції у сфері міжнародних відносин й окреслено можливі наслідки впливу пандемії на їх розвиток.

Описано реакцію різних країн на нову кризу та використання наслідків пандемії в політичних цілях. Розглянуто ситуацію в галузі свободи пересування й роль інституту національної держави. З'ясовано доцільність застосування жорстких заходів щодо обмеження громадянських свобод і небезпеки їх упровадження на постійній основі. Здійснено аналіз ідеологічного у геополітичного виміру пандемії. Означено загрози COVID-19 у загостренні суперечностей на інформаційно-політичному полі. Проаналізовано проблеми сучасного стану світової економіки та окреслено перспективи виходу її з кризи залежно від рівня охоплення світу пандемією.

Зроблено висновок про небезпеку загострення суперництва великих держав. Приділено увагу спробам використати кризу в популістських цілях. Розглянуто проблематику експертного сприйняття американо-китайського суперництва на новому етапі. Визначено роль керівництва країн у боротьбі з глобальною пандемією. Поставлено питання про здатність політичних лідерів на тлі поточних подій вести пошук колективних рішень для подолання розбіжностей.

Ключові слова: «коронавірус», «міжнародні відносини», «глобалізація», «пандемія», «криза», «інформаційний конфлікт», «лідерство», «суперництво».

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Спалах вірусу COVID-19 продемонстрував уразливість людства, але водночас посилив необхідність співпраці як усередині країн, так і між ними. Більшість із них не відразу достатньою мірою відреагували на серйозність загрози, і кожна з них підійшла до проблеми по-своєму. Ізоляція в одних країнах стримала спалах захворювання, тоді як в інших, незважаючи на фактичне закриття громадських місць, продовжувалося порушення режиму самоізоляції.

Хоча в більшості держав світу епідемія коронавірусу ще не досягла свого піку, проте економісти, політики різного рівня й представники експертного співтовариства вже намагаються розгледіти та описати контури «нового світу», який настане після перемоги над хворобою. Більшість одностайні в думці, що усталений світопорядок під загрозою: глибокі та серйозні зміни очікуються в міжнародних відносинах, економічні та соціальні наслідки пандемії для низки сфер і галузей сучасної глобальної економіки стануть руйнівними. Перші картинки кризи – порожні вулиці великих міст та туристичних центрів, безлюдні аеропорти й вокзали, переповнені лікарні, аптеки та поліклініки, виснажені лікарі й розгублені уряди.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Джерелами дослідження слугували Інтернет-ресурси, зокрема зарубіжні та вітчизняні електронні видання, статті науковців, політологів, дипломатів і фахівців у сфері вивчення сучасних міжнародних відносин. Науковці [1; 2] схиляються до думки, що система міжнародних відносин похитнулася ще до епідеміологічної загрози, тому в перспективі нас чекає, у будь-якому випадку, вибудовування їх заново. Водночас аналіз результатів напрацьованих свідчить про те, що виклики, пов'язані з наслідками COVID-19, вивчені недостатньо повно. Тому розкриття основних тенденцій міжнародних відносин у рамках COVID-19 та перспектив їх змін після пандемії є досить актуальним напрямом досліджень і потребує подальшого опрацювання.

Мета статті – розкрити основні аспекти міжнародних відносин у рамках COVID-19 та окреслити перспективи їх змін і розвитку після пандемії.

Методика дослідження. На основі залучення широкого кола джерел стало можливим ґрунтовно проаналізувати події останніх місяців із початку пандемії, порівняти отримані результати та зіставити з висновками авторів інших досліджень, узагальнити й конкретизувати зроблені висновки.

Розкриттю основних аспектів міжнародних відносин у рамках COVID-19 слугував системний метод, завдяки якому вдалося всебічно окреслити сучасні проблеми міжнародних відносин, виявити їх характерні риси та головні тенденції.

Принципи багатосторонності й діалектичного розвитку сприяли розкриттю не лише основних подій і процесів, але й деталей можливих змін у міжнародній системі відносин за короткий період після пандемії.

Результативності в процесі роботи над темою надало постійне й послідовне дотримання принципу об'єктивності.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Аналізуючи погляди науковців [3] на проблему, можемо з високою долею ймовірності сказати, що швидше за все критичних глобальних змін, які докорінно змінять архітектуру міжнародних відносин,

не станеться. Проте видається цілком можливим проаналізувати загальні тенденції у сфері міжнародних відносин та окреслити можливі наслідки впливу пандемії на їх перебудову.

Сьогодні, коли пандемія в самому розпалі, прогнозувати зміни в міжнародних відносинах украї складно: людство, яке звикло до свободи жити у світі без великих воєн і свободи пересування, ще ніколи не стикалося з кризою такого типу. Але ці та інші свободи, – неабсолютні й не гарантовані нам від народження, а зумовлені поведінкою та діями кожного нового покоління людей. Тому перш ніж заирати вперед, має сенс озирнутися назад.

Ще до пандемії, у перші місяці 2020 р., стан справ профарбовував тривожну картину. Глобальна економіка та всі її основні «національні двигуни» перебували на той час в очікуванні вповільнення темпів зростання, розпалися домовленості «ОПЕК +», Євросоюз покинула Британія, досягла свого апогею процедура імпічменту Д. Трампа. У 2019 р. Сполучені Штати вийшли з Договору про ліквідацію ракет середньої й малої дальності. Усі останні роки наростала торговельна війна Вашингтона з Пекіном. Повсюдно набирала обертів мілітаризація. Погіршувалася ситуація після виходу США у 2018 р. із «ядерної угоди» з Іраном. Тривали військові дії в багатьох країнах і регіонах. Великі ділянки планети охоплювали то повені, то пожежі [4].

Проте тінь епідемії коронавірусу почала затьмарювати все розмаїття міжнародного життя й переросла в захворювання світового масштабу. У результаті досить численні негативні чинники, накладаючись один на одного, призвели до ситуації, коли світ опинився в стані глибокої невизначеності.

Востаннє Всесвітня організація охорони здоров'я оголошувала пандемію у 2009 р. («свинячий грип»). В історії ХХ ст., не згадуючи про більш ранні періоди, були численні приклади різних епідемій, набагато більш страшніх і вбивчих, ніж нинішня, які забрали життя десятків мільйонів людей. Утім, різновид нинішнього коронавірусу перевершив усі сумні рекорди за своїм впливом на міжнародні відносини. І справа тут не в його вірулентності, контагіозності або інших незвичних для слухового сприйняття модерних слів, якими тепер зі знанням справи послуговуються мільйони людей. А найбільша небезпека полягає в тому, що проти нього поки немає вакцини й точно не відомо, звідки і як він з'явився. Ці ключові показники та відсутність ліків призвели до того, що основними методами боротьби з поширенням захворювання стали масовий карантин і загальна самоізоляція, розміри якої досягли неймовірного розмаху. Глобальний світ, очевидно, ніколи не відчував такого обмеження у свободі пересування. Навіть Кубинська криза 1962 р., яка викликала суттєву паніку у світі, своїм наслідком мала збільшення потоку людей, коли, зокрема, мільйони американців, щоб не стати мішенями в ядерному конфлікті СРСР і США, кинулися залишати великі міста [5].

Не менш важкий вплив на умонастрої світової спільноти здійснюють дискусії про походження вірусу, його природу. Якщо вона штучна, то на волю він вирвався випадково чи в результаті навмисних дій? Відтак США й Китай на напівофіційному рівні вплутались у взаємну суперечку про те, на території якої з двох країн перебуває «нульовий пацієнт», тобто перший заражений.

Проте справжнє зацікавлення викликає всеохопний характер події, відповідна реакція на неї з боку держав і вплив пандемії на міжнародні відносини. Підтвердженням усепроникної природи глобалізації, без якої не було б миттєвого поширення хвороби, як і реакції на неї, стала глобальність епідемії. Раптово виявилася повністю втраченою спроможність більшої частини населення Землі потрапити при бажанні на її протилежну сторону. Наочно підкреслюють глобальність і світові засоби масової інформації та соціальні мережі, які дають змогу в будь-якій точці планети побачити те, що відбувається навіть на величезній відстані, та розглянути найдрібніші деталі.

Та виявляється, що ефективно боротися з глобальними пошестями, зокрема пандемією, можна, лише спираючись на інститут національної держави з використанням її права на примус. І хоча обмеження свободи пересування в рамках окремо взятої держави загострює проблему відносин між державою й людиною, позитивним у глобальному виклику коронавірусу є примус самих країн діяти спільно й консолідовано так само, як у випадку протидії транскордонній злочинності та міжнародному тероризму [6].

В умовах загального лиха історія надає шанс державі як головному елементові системи глобального управління розв'язувати глобальні проблеми в тісній взаємодії з міждержавними й наднаціональними об'єднаннями, а не протиставляти їх між собою. Міждержавна та наднаціональна опори глобального управління лише підсилюють одна одну. Звичайно, коли ослабне пандемія,

багатьом державам їхнє населення виставить рахунок за провали в боротьбі з хворобою, передусім за неадекватність багатьох систем охорони здоров'я. Але ці проблеми будуть розв'язуватися на національному рівні при координації різних міжнародних структур, починаючи з ВООЗ. Її статус спеціалізованої установи ООН підтверджує, наскільки важливий імператив тісної взаємодії держав і міжнародних організацій у розв'язанні глобальних проблем.

Але в період мобілізації ресурсів у боротьбі з кризою держава часто звертається до додаткових інструментів примусу, а коли криза проходить, не поспішає від них відмовлятися. Тому неможливо передбачати, що після пандемії жорсткі заходи щодо обмеження громадянських свобод будуть скасовані чи буде необхідність боротьби з нею використана для виконання тих чи інших внутрішньополітичних завдань, для впровадження на постійній основі нових технологій із розпізнавання осіб, геолокації мобільних телефонів тощо в інтересах державного апарату примусу.

Зазначимо, що характер впливу пандемії коронавірусу на економічне зростання залежатиме від того, як розвиватиметься спалах захворювання. Якщо її вдасться, за великим рахунком, приборкати до середини року, й заходи, покликані зупинити поширення вірусу, у тому числі карантин, обмеження на поїздки та закриття міждержавних кордонів будуть скасовані, то можна очікувати відновлення економічної активності, відновлення функціонування виробничо-збутових потоків, відновлення й стабілізацію фінансових ринків і цін на сировинні товари.

Але якщо вірус пошириться на більшість країн, зусилля з приборкання спалаху захворювання продовжаться й у третьому кварталі 2020 р. збережеться напружена ситуація на фінансовому ринку, залишаться на низькому рівні ціни на сировину, а національні системи охорони здоров'я продовжуватимуть працювати на межі можливостей – тоді наслідки для економічного зростання виявляться більш важкими.

Із наявних даних одночасна криза попиту й пропозиції призвела до скорочення промислового виробництва в Китаї на 13 % у січні–лютому, порівняно з рівнем 2019 р., а роздрібних продажів – на 20 % [7]. Це, безсумнівно, означає скорочення ВВП, оцінки якого за перше півріччя побачимо пізніше. У середині березня «впали», хоча й меншою мірою, пов'язані тісними економічними зв'язками з Китаєм азійські країни, а потім – Італія, Іспанія, Іран, США, Великобританія. У кінці березня вірус поширився на східну територію Європи.

За прогнозами аналітиків, можливо, найгіршим місяцем року для ринку нафти буде квітень, коли глобальне скорочення становитиме 16 % [8]. Різке падіння попиту, обмежені потужності для зберігання надлишків товарної нафти в поєднанні з розладами в картелі ОПЕК – ідеальні умови для падіння цін на нафту. Крім того, ринок сталі, який є досить важливим для українського експорту, суттєво знизиться. Водночас попит на агропромислові товари лише зростатиме.

Найменш розвинуті країни світу, насамперед Африка та Південно-Східна Азія, потерпатимуть від загрози масштабного голоду. Всесвітня продовольча програма ООН уже сьогодні прогнозує подібний сценарій.

Хоча масштаб можливих наслідків невивражений, пандемія, цілком імовірно, спровокує різке погіршення прогнозів на найближчу перспективу: вона зупинить повсякденну ділову активність, сприятиме подальшому зниженню цін на сировинні товари, викликатиме збої в щільно сплетених виробничо-збутових потоках глобального та регіонального масштабів, призведе до скорочення кількості поїздок і напливу туристів, а також до зниження попиту на експортну продукцію країн регіону.

Криза, викликана пандемією, породжує не лише вдумливі та цікаві прогнози експертів, у тому числі міжнародників, але й загострює ідеологічні суперечки й інформаційне протистояння. Судячи з усього, загальне лихо не призведе до пом'якшення геополітичних розбіжностей, але лише загострить їх.

Для Європи в цілому та для Євросоюзу зокрема проблема свободи пересування має й злободенну міграційну складову частину. Пандемія наклалася на нове загострення відносин між Туреччиною і ЄС на початку березня, що вилилось у відновлення потоку неконтрольованої міграції, зокрема на турецько-болгарському та турецько-грецькому кордоні.

У зв'язку з потоками мігрантів до Європи з Африки, Близького й Середнього Сходу в місцях великого скупчення людей, у таборах біженців на території ЄС, очевидно, з'являться вогнища масового зараження. Навряд чи варто сподіватися, що цього не станеться з урахуванням факторів

скупченості в тих самих таборах біженців, фрагментарності санітарних норм і медичних послуг. У цьому випадку нове дихання отримають крайні праві політичні сили, зростуть ксенофобія й расизм [9].

Можна прогнозувати, що пандемія лише посилить, у кращому випадку – законсервує розбіжності в ЄС між державами-членами з приводу прийому й розміщення на території об'єднання мігрантів і біженців. Удару, напевно, буде завдано також за принципом свободи пересування всередині Союзу, низки обмежень на які може зберегтися після закінчення кризи. У періоди викликів для національної безпеки населення зазвичай гуртується навколо керівництва країни. Але після перемоги над COVID-19 неминуче зростання популярності «нових популістів» і несистемних партій, які стануть виразником думок громадян, обурених нездатністю можновладців не допустити розвитку подій за настільки драматичним сценарієм.

Щодо інформаційної війни на ґрунті пандемії, то вона вже давно почалася. Не дивно, що Всесвітня організація охорони здоров'я охрестила дезінформацію інформаційною епідемією або інфодемією, оскільки сьогодні сфальшовані новини, подробиці й паніка поширюються в рази швидше за сам вірус. Теорії змови поширюються в інформаційному просторі, а потім «обрастають» численними варіаціями й тлумаченнями. При цьому розповсюджують їх не тільки західні та російські ЗМІ, а й перші особи держав, відомі політики.

Загроза COVID-19 не лише не змогла по-справжньому об'єднати геополітичних супротивників у спільній боротьбі, але й загострила суперечності на інформаційно-політичному полі, хоча фактично ці держави – чи то США, Росія чи Китай – висловлюють наміри допомагати один одному та створюють видимість співробітництва. Сьогодні Москва й Пекін, який демонструє державний капіталізм, конкурують із ліберальними демократіями Європи та США. Кожна з двох систем з усіх сил намагається довести свою ефективність у боротьбі з коронавірусом. Саме тому можливе заниження втрат від хвороби може стати зброєю в інформаційній війні в руках кожної зі сторін, а будь-яка допомога Росії чи Китаю постраждалим від пандемії країнам (зокрема Італії) буде сприйнята саме як боротьба зі Сполученими Штатами – суперництво за репутацію та імідж. Це, на жаль, погіршує й без того глибокий інформаційний конфлікт між Заходом і Сходом [10].

Новий коронавірус лише посилив уже наявні тренди у світовій політиці. Суперечка за світове лідерство між Китаєм і США почалася вже давно, а вірус погіршив її.

Коронавірус однозначно показав зміну ролі США у світі. Коли у 2014 р. спалахнула епідемія еболи в Західній Африці, США очолили міжнародні зусилля в боротьбі з нею, зуміли сформувати міжнародну коаліцію урядів і неурядових організацій. Тоді епідемію вдалося швидко зупинити. Зараз, коли епідемія COVID-19 спалахнула спочатку в Китаї, а потім почала поширюватися по Азії та Європі, Америка досить швидко вдалася до ізоляціонізму. Тому настільки необхідного лідера глобальної боротьби з пандемією серед демократичних країн не виявилось.

Європейські політичні й громадські діячі, експерти, журналісти з тривогою відзначають зростання ролі Китаю. Китай сьогодні виступає як усесвітній лідер боротьби з коронавірусом, а літаки з китайськими медичними працівниками та контейнерами, наповненими масками, зустрічають делегації по всьому світу – від Ірану до Італії. І все це під прицілом телевізійних камер і на чолі з очільниками урядів. Президент Сербії Олександр Вучич навіть поцілував китайський прапор біля трапа літака. Уже навіть став загальноприйнятим термін «дипломатія масок», складовою частиною якої є міжнародна благодійність великих китайських фірм. Наприклад, найбагатший китаєць Джек Ма подарував Сполученим Штатам Америки півмільйона тестів і мільйон респіраторів. У Бельгію він їх відправив 300 тисяч. Поставки в Італію забезпечила фірма ZTE, яка займається розробкою нових мереж 5G й участь якої в розвитку швидких мобільних мереж, як і фірми «Huawei» в США і країнах ЄС, вважається загрозою безпеці. Сама «Huawei» займалася поставками в Ірландію [11].

Як бачимо, головну роль у боротьбі з коронавірусом відіграли не США, ЄС чи ООН, а Китай. Глобальна матеріальна допомога чітко продемонструвала, хто у світі відіграє провідну роль, хоча за жорстокою іронією, саме Китай несе найбільшу відповідальність за глобальну пандемію [12].

В останні тижні та місяці, безумовно, є чимало прикладів солідарності в боротьбі з коронавірусом як усередині країн, так і між ними. Адже чергова пандемія оголює не лише проблеми охорони здоров'я, але й піднімає питання прихильності людей і держав до солідарності, їх спроможність долати розбіжності, співвідношення між взаємовиручкою та користю. Людство перехворіє на цю хворобу й вилікує. Та чи зміняться міжнародні відносини після COVID-19 у кращий чи гірший бік, залежатиме

від здатності світових лідерів отримати шанс опинитися на висоті в завтрашньому дні. Нинішня криза надає чимало можливостей це показати.

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Загалом, можна підсумувати, що тенденції, на основі яких розвиваються міжнародні відносини в останній період, лише посилюються й проявляються більш чітко. І пов'язано це, передусім, із тим, що політичне життя в багатьох державах світу сьогодні відійшло на другий план, а політичні діячі зосереджені на подоланні пандемії й спробах оцінити економічні наслідки, викликані пандемією коронавірусу. А щодо періодичних думок про пандемію як рідкісне явище, що має значні наслідки, то поширення інфекції можна було спрогнозувати, а негативних ефектів – уникнути. Це простежуємо на прикладі не лише держав із тоталітарними режимами, а й Сингапуру та Південної Кореї – двох капіталістичних демократій, які впоралися з вірусом без жорстких методів.

Перспективи подальших опрацювань убачаємо в дослідженні вирішальної ролі міжнародних інституцій і національних держав у спільному розв'язанні проблем, пов'язаних із пандемією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Академики РАН о мировой экономике во время кризиса. Наука, 29.03.2020. URL: <https://scientific.russia.ru/articles/rossijskie-spetsialisty-ob-ekonomicheskikh-aspektah-pandemii> (дата обращения: 23.04.2020).
2. Кадомцев А. Новый мировой порядок или переживет ли глобализация пандемию коронавируса? 13.03.2020. URL: <https://interaffairs.ru/news/show/25646> (дата обращения: 28.04.2020).
3. Кравченко В. Вплив пандемії COVID-19 на міжнародні відносини : ключові тенденції 23.04.2020. URL: <http://www.polukr.net/uk/blog/2020/04/vpliv-pandemii-covid-19-na-miznarodni-vidnosini> (дата звернення: 28.04.2020).
4. Biscop S. Coronavirus and Power: The Impact on International Politics. *Security Policy Brief*. № 126. March 2020. P. 3–6.
5. Borrelli S. S. Karnitshnig. Italy's future is in German hands. Politico, 02.04.2020. URL: <https://www.politico.eu/article/coronavirus-italy-future-germany> (дата обращения: 27.04.2020).
6. Starr B., Browne R. Commander of aircraft carrier hit by coronavirus outbreak warns Navy «decisive action» is needed. CNN politics, 01.04.2020. URL: <https://www.cnn.com/2020/03/31/politics/aircraft-carrier-coronavirus-outbreak/index.html> (дата обращения: 28.04.2020).
7. Статистика распространения коронавируса в мире. Университет Джона Хопкинса 29.04.2020. URL: <https://coronavirus.jhu.edu/map.html>. (дата обращения: 30.04.2020).
8. Montbrial T. Coved 19: the Price of Negligence. 30.04.2020. URL: <https://thierrydemontbrial.com/en/covid-19-theprice-of-negligence> (дата обращения: 03.04.2020).
9. Солодухин О. Европейские уроки коронавируса 22.04.2020 URL: <https://www.hse.ru/news/science/359456671.html> (дата обращения: 26.04.2020).
10. Guterres A. Opening remarks at virtual press encounter to launch the Report on the Socio-Economic Impacts of COVID-19. 31.03.2020. URL: <https://www.un.org/sg/en/content/sg/speeches/2020-03-31/remarks-launch-of-report-the-socio-economic-impacts-of-covid-19> (дата обращения: 26.04.2020).
11. Roubini N. A Greater Depression? Project Syndicate, 24.03.2020. URL: <https://www.project-syndicate.org/commentary/coronavirus-greater-great-depression-by-nouriel-roubini-2020-03> (дата обращения: 25.04.2020).
12. Логинов В. Новая система : каким будет мир после пандемии. Каким эксперты видят мир после пандемии коронавируса 26.04.2020. URL: https://www.gazeta.ru/politics/2020/04/26_a_13063171.shtml (дата обращения: 29.04.2020).

Матеріал надійшов до редакції 26.11.2019 р.

INTERNATIONAL RELATIONS WITHIN COVID-19. WHAT WILL HAPPEN AFTER THE PANDEMIC?

The article is devoted to the coronavirus COVID-19 in international relations. The given characteristic remains simple before the epidemic and after its beginning. The general trends in international relations and the possible results that were used at their level were analyzed.

The reactions of different countries to the new crisis and the effective results of the pandemic for political purposes are described. Situations in the free transition of the parliament and in the institution of national property are considered. Given the feasibility of use, this often applies to reducing the number of people who remain on their own. An analysis

of the ideological and geopolitical pandemic is given. The threats of COVID-19 in exacerbating the contradiction in the information and political field are mentioned. The problems of the current state of the world economy and the prospect that it emerged from the crisis out of the level of coverage of the world pandemic are analyzed.

It is concluded that there is a danger of escalating rivalry between the great powers. Attention is paid to attempts to use the crisis for populist purposes. The issue of expert perception of US-Chinese rivalry at a new stage is considered. The role of the country's leadership in the fight against the global pandemic is defined. The question of the ability of political leaders to search for collective solutions to overcome differences in the light of current events has been raised.

Key words: coronavirus, international relations, globalization, pandemic, crisis, information conflict, leadership, rivalry.

REFERENCES

1. Akademyky RAN o myrovoj ekonomyke vovremia kryzysa. Nauka, 29.03.2020. URL: <https://scientificrussia.ru/articles/rossijskie-spetsialisty-ob-ekonomicheskikh-aspektah-pandemii> (data obrashcheniya: 23.04.2020).
2. Kadomtsev, A. (2020). Novyj myrovoi poriadok yly perezhivet ly hlobalyzatsiya pandemiyu koronavyrusa? 13.03.2020. URL: <https://interaffairs.ru/news/show/25646> (data obrashcheniya: 28.04.2020).
3. Kravchenko, V. (2020). Vplyvpandemii COVID-19 namizhnarodnividnosyny : kluchovitentsii 23.04.2020. URL: <http://www.polukr.net/uk/blog/2020/04/vpliv-pandemii-covid-19-na-miznarodni-vidnosini> (data zvernennia: 28.04.2020).
4. Biscop, S. (2020). Coronavirus and Power: The Impact on International Politics. *Security Policy Brief*. № 126. March 2020, 3–6.
5. Borrellu, S. S. (2020). Karnitshnig. Italys future is in German hands. Politico, 02.04.2020. URL: <https://www.politico.eu/article/coronavirus-italy-future-germany/> (data obrashcheniya: 27.04.2020).
6. Starr, B., Browne, R. (2020). Commander of air craft carrier hit by coronavirus outbreak warns Navy «decisive action» is needed. CNN politics, 01.04.2020. URL: <https://www.cnn.com/2020/03/31/politics/aircraft-carrier-coronavirus-outbreak/index.html> (data obrashcheniya: 28.04.2020).
7. Statystyka rasprostraneniya koronavyrusa v myre. Unyversytet Dzhons aKhopkynsa 29.04.2020. URL: <https://coronavirus.jhu.edu/map.html>. (data obrashcheniya: 30.04.2020).
8. Montbrial, T. (2020). Coved 19: the Price of Negligence. 30.04.2020. URL: <https://thierrydemontbrial.com/en/covid-19-the-price-of-negligence/> (data obrashcheniya: 03.04.2020).
9. Solodukhyn, O. (2020). Evropeiskye uroky koronavyrusa 22.04.2020 URL: <https://www.hse.ru/news/science/359456671.html> (data obrashcheniya: 26.04.2020).
10. Guterres, A. (2020). Opening remarks at virtual press encounter to launch the Report on the Socio-Economic Impacts of COVID-19. 31.03.2020. URL: <https://www.un.org/sg/en/content/sg/speeches/2020-03-31/remarks-launch-of-report-the-socio-economic-impacts-of-covid-19> (data obrashcheniya: 26.04.2020).
11. Roubini, N. (2020). A Greater Depression? Project Syndicate, 24.03.2020. URL: <https://www.project-syndicate.org/commentary/coronavirus-greater-great-depression-by-nouriel-roubini-2020-03> (data obrashcheniya: 25.04.2020).
12. Lohynov, V. (2020). Novaia sistema: kakym budet myr posle pandemyy. Kakym eksperty vydiat myr posle pandemyy koronavyrusa 26.04.2020. https://www.gazeta.ru/politics/2020/04/26_a_13063171.shtml (data obrashcheniya: 29.04.2020).

UDC 339.54/.56:355.4](73+510)

Kukharyk Viktoriia,

PhD in Economics, Assistant of International Economic Relations and Project Management Department,
Lesia Ukrainka Eastern European National University

43024, Ukraine, Volyn region, Lutsk, Vinnichenko Street, 28, office 204

kucharyk.viktorija@eenu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-3389-5181>

THE US-CHINA TRADE WAR: CAUSES, TIMELINE AND POSSIBLE SCENARIOS

The causes and timeline for the US-China trade war are determined in the paper. The U.S.-China trade war is the culmination of longstanding trade frictions that the two countries have been unable to resolve through official channels. Washington's grievances arise from China's use of protectionist trade policies, such as export duties and